

Grupa Postakademicka, 29 stycznia 2015. Modlitwa.

2 lutego Święto Ofiarowania Pańskiego, zwane popularnie świętem Matki Bożej Gromnicznej.

1) Tradycja starotestamentalna ofiarowania synów Izraela.

„A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił:

"Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa.

Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie,

któreś przygotował wobec wszystkich narodów:

światło na oświecenie pogan

i chwałę ludu Twego, Izraela". Łk 2, 25-32

Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela podczas niewoli egipskiej każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Dlatego czterdziestego dnia po jego urodzeniu należało zanieść syna do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą. Jezus jednak nie został przyniesiony do świątyni w celu wykupienia Go od służby świątynnej, ale po to, aby został poświęcony Panu.

Każdy człowiek jest zaproszony przez Boga do ofiarowania siebie. Złożyć Bogu dar ze swojego życia to znaczy powiedzieć Bogu: uczyni ze mną, co zechcesz. To to zaufanie w Boży Plan w naszym życiu, w każdym jego wymiarze, nie tylko duchowym. Czy zastanawiałeś się kiedykolwiek jak Twoje życie może się zmienić przez ofiarowanie się Bogu?

Co należy do Boga w Twoim życiu? Co Mu ofiarowałeś do tej pory, a czego jeszcze nie potrafisz lub nie chcesz oddać Jezusowi? Co Cię przed tym powstrzymuje?

Porozmawiaj o tym z Jezusem. Poproś Go o łaskę hojności Twojego życia dla Niego i bliźnich.

Spróbuj wypowiedzieć modlitwę ofiarowania siebie Panu, na tyle ile dzisiaj jesteś w stanie ofiarować siebie. Niech po prostu wypływa z Twojego serca, wypowiedz ją własnymi słowami.

2) Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej

Święto Ofiarowania Pańskiego przypada czterdziestego dnia po Bożym Narodzeniu. Jest to pamiątka ofiarowania Pana Jezusa w świątyni jerozolimskiej i dokonania przez Matkę Bożą obrzędu. W ten sposób uwypukla się fakt przyniesienia przez Maryję małego Jezusa do świątyni. Obchodom towarzyszyła procesja ze świecami. W czasie Ofiarowania starzec Symeon wziął na ręce swoje Pana Jezusa i wypowiedział prorocze słowa: "Światłość na oświecenie pogan i na chwałę Izraela"

Symeon wyczekiwał narodzin Syna Bożego. Czy zastanawiałeś się kiedykolwiek, jaki to dar, że urodziłeś się w czasach gdzie Syna Bożego możesz spotykać nawet codziennie w Eucharystii? Czy naprawdę tęsknisz za spotkaniem z Jezusem?

Bóg dał obietnicę Symeonowi i jej dotrzymał.

Przypomnij sobie przez chwile jak wiele razy Bóg był hojny i wysłuchał Twych prośb.

Nigdy też nie zapominaj, że On wszystkie Twe prośby wysłuchuje, lecz nie wszystkie spełnia....dla Twego dobra.

Pomódl się przez chwilę i spróbuj podziękować mu za to wszystko, czego nie spełnił, spróbuj Mu to teraz oddać i powiedz " Jezu ufam Tobie, Ty lepiej wiesz co jest dla mnie dobre. Niech Twoja łaska przemienia wszystko to co trudne i mnie oczyszcza, bym stał się jak perła"

3) Oczyszczenie Maryi

„Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.” Łk 2, 22

Równocześnie z obrzędem ofiarowania i wykupu pierworodnego syna łączyła się ceremonia oczyszczenia matki dziecka. Z tej okazji matka była zobowiązana złożyć ofiarę z baranka, a jeśli jej na to nie pozwalało zbyt wielkie ubóstwo - przynajmniej ofiarę z dwóch synogarlic lub gołębi. Fakt, że Maryja i Józef złożyli synogarlicę, świadczy, że byli bardzo ubodzy.

W Polsce święto Ofiarowania Pana Jezusa ma nadal charakter maryjny (do czasów posoborowej reformy Mszału w 1969 r. święto to nosiło nazwę "Oczyszczenia Maryi Panny"). Polacy widzą w Maryi Tę, która sprowadziła na ziemię niebiańskie Światło i która nas tym Światłem broni i osłania od wszelkiego zła.

Stąd symbolika świecy poświęconej w święto Ofiarowania Chrystusa.

Świeca jest symbolem ludzkiego życia. Dlatego świeca towarzyszy życiu chrześcijanina od chrztu świętego aż do śmierci. Zapalona świeca systematycznie ubywa. Podobnie jest z naszym życiem. Od momentu, w którym je otrzymaliśmy, dni naszych systematycznie ubywa... Nikt z nas nie potrafi dodać do swojego życia ani godziny, ani sekundy. Ale możemy i powinniśmy wykorzystać czas dany nam przez Boga. To bardzo cenny dar. Podziękuj teraz Bogu za dar Twojego życia☺

Świeca to także symbol wiary. Na chrzcie otrzymaliśmy zapaloną świecę jako symbol światła wiary. Chrystus powiedział: „Ja jestem światłem”, a „wy jesteście światłością świata”. Otrzymań na chrzcie św. wiarę trzeba przenieść przez całe życie, a nie jest to wcale takie łatwe. Świadectwo naszego życia, nasza postawa, mądrość i odwaga w bronienu prawdy wiary powinny być światłem dla świata. Czy tak jest w Twoim życiu, czy jesteś „światłością świata”, która zbliża ludzi do Boga?

Poproś Matkę Najświętszą o dobre wykorzystanie Twojego życia, o gotowość do ofiary, o mocną i żywą wiarę.